

Ulfven

Ereb Altor

i natt jag drömde om den svartaste hingst med blod över bogarna
i månens sken
dödens skepnad så högrest och stark pekar på mig i fullmånens s
ken
priset för att blidka han som tar liv, min mänskelighet måste f
örgås
och i nio de år mina drömmar ska lida, döden i nio år jag förbi
da
månen från drömmen på natthimlens kind
min livslåga fladdrar i iskall vind
hundarna under hans styre mig drev för att dansa så lätt med bo
ckfot så skev
i månens benvita iskalla glans att ingå förbund i bockfotens da
ns
ett avtal av bojor stöpta i blod, den smalaste stig jag beträda
med mod
hans falska tunga förgiftar mitt sinn
snärjd av den oro som vuxit sig stinn
han gav mig blodets törst när fullmånen på himlen är störst
men vad är ett mänskoliv värt när den onde själen förtärt
när fullmånen högt i natthimlen stå jag smyga i skepnad av ulfv
en den grå
driven av en hunger så stark, blodet det droppar och färgar min
mark
en enslig stig av de mörkaste spår, som ulfven jag smyger i bus
kar och snår
säg mig vad är ett mänskoliv värt när den onde själen förtärt